

Activitatea 3

Prezentarea statelor membre ale Uniunii Europene la Școala Gimnazială Lețcani

Mă numesc Lăzărescu Elena, sunt studentă în anul II la specializarea Relații Internaționale și Studii Europene. În cadrul stagiului meu de practică la Europe Direct Iași, am avut șansa să particip la activitatea de prezentare a statelor membre ale Uniunii Europene, desfășurată la Școala Gimnazială Lețcani, contribuind astfel la promovarea valorilor europene într-un mod interactiv și educativ.

Pe data de 30 mai, am participat, împreună cu colegile mele și cu doamna profesoară coordonatoare, la o activitate practică desfășurată în localitatea Lețcani. Ziua a început devreme, când ne-am întâlnit la Gara Iași Nord, unde am cumpărat biletele de tren. Am simțit o emoție plăcută înainte de plecare, știind că urma o zi specială în care aveam ocazia să învăț lucruri noi și să contribui activ la un proiect interesant.

Călătoria cu trenul a fost o ocazie bună de a discuta cu colegile mele și de a ne pregăti mental pentru ce urma. Deși nu a fost un drum foarte lung, a avut un farmec aparte parcă ne-a scos din agitația orașului și ne-a adus într-un ritm mai calm, mai aproape de natură.

Ajunși în Lețcani, am pornit pe jos spre școala unde urma să lucrăm cu copiii. Drumul acesta a fost mai mult decât un simplu traseu: a fost o ocazie de a descoperi un loc nou și de a observa cum trăiesc oamenii acolo. Îmi amintesc foarte clar două doamne mai în vârstă care mergeau pe bicicletă un moment care mi s-a părut frumos și liniștitor, un mic tablou de viață simplă, dar autentică. Pe drum, am trecut pe lângă un mic râu sau lac, care adăuga un farmec aparte locului.

Un episod de care îmi voi aminti mereu a fost când am auzit sunetul unei broaște lângă acel râu. Una dintre colegile mele, neobișnuită cu astfel de sunete, s-a speriat și a întrebat cu sinceritate și mirare „ce creatură a făcut așa?”. Momentul a fost atât de amuzant, încât ne-a făcut pe toate să râdem și a creat o atmosferă relaxată și prietenoasă. Cred că asta ne-a arătat că uneori ne pierdem contactul cu natura și cu sunetele ei simple, dar pline de farmec.

Când am ajuns acolo, la intrare, era un cuib de rândunele, pe care l-am privit ca pe un simbol al legăturii dintre oameni și natură. M-a impresionat simplitatea acestui detaliu, care mi-a arătat că, indiferent cât de „moderni” suntem, frumusețea naturii ne inspiră și ne aduce mai aproape de ceea ce e esențial.

Activitatea propriu-zisă a început după ce ne-am organizat și am discutat planul de desfășurare. Am fost patru studente, iar copiii cu care am lucrat erau clase de a VIII-a. Doamna profesoară ne-a prezentat și apoi fiecare dintre noi a preluat câte un grup. Eu am avut de prezentat țările Spania, Suedia, Malta și Olanda, folosindu-mă de materialele puse la dispoziție de Centrul de Informare Europe Direct Iași.

Am început prezentarea cu o serie de întrebări, pentru a-i implica pe copii și a le stimula interesul: dacă știu ceva despre acele țări, dacă le-au vizitat sau dacă își amintesc ceva relevant. Am vrut să îi fac să înțeleagă că fiecare stat membru al Uniunii Europene are o identitate proprie, dar că împreună formează o comunitate unită. Am discutat despre tradiții, simboluri, obiceiuri și chiar mâncăruri specifice, iar la final le-am explicat importanța respectului reciproc și a înțelegerii diversității.

La început, am avut emoții: nu știam exact cum să mă apropii de copii, cum să le captez atenția și cum să-i fac să se simtă implicați. Dar am descoperit rapid că, dacă vorbesc cu sinceritate și cu entuziasm, și ei răspund la fel. A fost o mare bucurie să îi văd cum asculta și cum își împărtășesc gândurile și curiozitățile. Cred că asta m-a făcut să realizez că, uneori, cel mai important lucru este să creezi o atmosferă de încredere și deschidere.

Ce mi-a plăcut cel mai mult a fost că fiecare dintre noi a trecut pe la mai multe grupe de copii, astfel încât toți au avut ocazia să audă despre toate țările. La final, am pus și întrebări pentru a vedea ce au reținut și cu ce au rămas din prezentări. Am fost surprinsă și încântată să văd că majoritatea copiilor chiar au reținut informații și au fost atenți la detalii. A fost un sentiment de împlinire ca și cum am lăsat o mică amprentă asupra felului lor de a privi Europa și lumea din jur.

Drumul de întoarcere spre gară a fost tot pe jos, iar vremea caldă și atmosfera calmă m-au ajutat să reflectez la tot ce trăisem în ziua aceea. Am împărtășit impresii, am povestit lucruri legate de facultate și am comunicat deschis, a fost o atmosferă caldă, plină de zâmbete și discuții relaxate. Mi-am dat seama cum această activitate ne-a apropiat și mai mult ca echipă și ne-a făcut să ne simțim parte dintr-un proiect comun.

Mi-am dat seama cât de valoroasă este o astfel de experiență: nu doar pentru că am exersat vorbitul în public și comunicarea, ci și pentru că m-a ajutat să văd cu alți ochi lucrurile simple, dar pline de sens cum e un sunet de broască lângă un râu, cum e un cuib de rândunele la intrarea într-o școală, cum sunt zâmbetele unor copii care te ascultă cu atenție.

Această zi de practică a fost mult mai mult decât o activitate școlară a fost o lecție de viață și o ocazie de a descoperi frumusețea lucrurilor simple. M-a învățat că natura, cu toate sunetele ei neașteptate precum cântecul broaștei de lângă râu are un farmec aparte și ne aduce aminte cât de important este să fim atenți la tot ce ne înconjoară. Am învățat că fiecare copil are nevoie de încurajare și de un spațiu în care să își exprime curiozitatea, iar rolul nostru este să fim acolo pentru ei, cu deschidere și răbdare.

Am realizat cât de valoros este să ieși din rutina zilnică și să cunoști oameni și locuri noi fie că e vorba de colegii mei, cu care am râs și am schimbat impresii, fie că e vorba de copiii pe care i-am ajutat să descopere mai multe despre Europa. Experiența de la Lețcani mi-a arătat că, în final, cele mai frumoase momente sunt cele în care comunicăm sincer, învățăm ceva nou și reușim să creezi legături care contează.